

dissensiones. qñ ptes a tumultus fa-
 ciunt in ecclia. **Sette. i. hēses. inuidie**
 de alienis bois. **hoiēdia** ad lrām. **vl**
mēdose detractionēs. ebrietates assi-
due. cōmessacōnes supflue. et hys si-
 milia q̄ p̄dico vobis añ iudicē. dum
 licet p̄ntere sicut p̄biri. q̄ qui talia
 agūt regnū dei nō possidebunt ergo
 dāpnabūt in inferno. **Ece habes du-**
odeā fructus male arboris fm glo-
lam expositos. ¶ De terā nota q̄
 p̄mū bonaz arborz erit q̄ videlicet
 trāplantabūt in paradisu dñi. **Unde**
iēm. xvij. Sūdāis vir qui cōfidit in
dño. p̄pter securitatē cōsciēcie. et erit
dñs fiducia eius in sepacōe corpis a
aie. et erit tāq̄ lignū qd trāsp̄latat
sup aquas refectiois etne qd ad hu-
more cōsolacōnis diuine mittit radi-
ces suas. i. palatū aie. et nō timebit
cū venerit estus discretōis iudiciarie.
et erit foliū eius verde. i. nūq̄ filebit
a dei laude nec aliqñ desinet facē fru-
ctū. i. semp iocūdabit in fructibz illis
quos attulit ex messe militātis ecclie.
Supplicū qz malaz arborz erit q̄
suadet seari mortis eterne quā ex-
auerunt per p̄ca sua. succise vro-
mittent in ignē eternū. De hac suc-
cisione et ignis adustione dicit iohā-
nes baptista. mathi. iij. Facite fru-
ctum dignum p̄nie. Jam em̄ securis
ad radicē arboris posita ē. Omnis
em̄ arbor que nō facit fructū dñi. ex-
cidetur. et in ignē mittet. O qm̄ in fe-
lix erit ille qui mittet in ignē eternū.
nimā ferocitate in miseros p̄cores
seuente. Rogate et ego dñm. ut tanq̄
bone arbores. sic mō faciam fructū
honoris et hoēstatis ut trāferri me-

reamur in paradisu p̄petue amicitatis

¶ **Dr̄ica ix.**

Homo quidā erat diues qui ha-
 bebāt villicū et h̄ diffamatus
 ē apud illū q̄ dissipasset bona illius
 et vocauit eū et ait illi. Quid est hoc
 qd audiui de te redde racōnē villica
 cōmis tue. ¶ Quinqz sūt hic notāda
 Primū ē quid p̄ diuitē hoīnē intelli-
 gatur. Sēdm ē quid p̄ villicū eius
 exp̄matur. Tercū est que sit vocacō
 qua villicus vocat. Quartū est de
 quibus villicationis ratio requirit
 Quintū est p̄ quid dñs p̄cipialis effi-
 ciatur. ¶ De primo nō q̄ p̄ diuitem
 hominē ip̄e dei filius intelligit. Nū
 ip̄e d̄t in ps̄. **Deus ē orbis terrarū**
 et plenitudo eius. **Itē ip̄e d̄t p̄. viij.**
meū sūt diuitie et gloria et opes su-
perbe. Ip̄e vro dei filius licet sūme
diues esset in sinu patris. venire tñ
p̄pter nos voluit in vterū virginis
ibiqz se exmāniuit formā serui aci-
piens ibiqz se paupertati cōpulauit.
quam tān̄ adamauit. q̄ nūq̄ eā
repudiāuit. sed stans in cruce inter
dilecte paupertatis amplexus exp̄i-
uit. Unde ad chorin. y. viij. Scitis
graciā dñi nū̄ ihu. qm̄ p̄t nos eges-
nus factus est cū esset diues ut illi
inopia vs diuites essetis. ibi d̄t glo-
sa. Per illius paupertatē abieciūmus
pannos iniquitatis ut induceremur
stola immortalitatis. Res aūt se cō-
tempnat. paup̄ in cella. diues in cō-
sciencia. securior dormit in terra. q̄
cū auro diues in purpura. ¶ De
sedo nō q̄ p̄ villicū q̄libz hō itelligit
d̄t ei glō q̄ villicū in loco isto idē ē q̄